

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΑΝΟΣΗΣ ΗΠΑΤΙΤΙΔΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΒΑΣΗ ΤΗΣ ΚΥΗΣΗΣ

Fischer SE, et al. Liver International, <https://doi.org/10.1111/liv.15511>

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μέχρι σήμερα έχουν δημοσιευθεί αρκετές μελέτες σχετικά με την έκβαση των κυήσεων σε ασθενείς με αυτοάνοση ηπατίτιδα. Ωστόσο, μέχρι τώρα δεν είχε ληφθεί υπόψιν η επίδραση του βαθμού ενεργότητας της νόσου στο αποτέλεσμα της κύησης. Η συγκεκριμένη μελέτη εξετάζει τη σχέση μεταξύ της έκβασης της κύησης και της ενεργότητας της αυτοανόσου ηπατίτιδας, ενώ επιχειρεί να εντοπίσει πιθανούς παράγοντες κινδύνου, που μπορεί να σχετίζονται με δυσμενές αποτέλεσμα σε έγκυες γυναίκες με αυτοάνοση ηπατίτιδα.

ΜΕΘΟΔΟΙ

Μία αναδρομική, πολυκεντρική μελέτη κοορτής σε έγκυες γυναίκες με αυτοάνοση ηπατίτιδα, που διενεργήθηκε σε 11 νοσοκομεία της Ολλανδίας. Τα αποτελέσματα της κύησης αναφορικά με την υγεία της μητέρας και των νεογνών συλλέχθηκαν από αρχεία και συμπληρώθηκαν με τη διαδικασία των συνεντεύξεων. Ως παράγοντες κινδύνου, που μπορεί να επηρέαζαν αρνητικά το αποτέλεσμα της κύησης χαρακτηρίστηκαν, μετά τη χρήση ανάλυσης παλινδρόμησης, η μερική ανταπόκριση στην αγωγή για την αυτοάνοση ηπατίτιδα, η υποτροπή της νόσου κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και η ύπαρξη κίρρωσης.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

97 εγκυμοσύνες σε 50 γυναίκες κατέληξαν σε 70 τοκετούς (72%), με ποσοστό γέννησης ζώντος νεογνού 98,5%. Υποτροπή της αυτοανόσου ηπατίτιδας διαπιστώθηκε στο 6% των γυναικών κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και σε ποσοστό 27% κατά την περίοδο της λοχείας. Η απουσία πλήρους βιοχημικής ανταπόκρισης τη στιγμή της σύλληψης εντοπίστηκε ως παράγοντας κινδύνου για υποτροπή της νόσου κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης αλλά και κατά την περίοδο της λοχείας. Ιστορικό έξαρσης της αυτοανόσου ηπατίτιδας εντός του έτους προ της σύλληψης, εντοπίστηκε επίσης ως παράγοντας κινδύνου για υποτροπή της νόσου κατά τη διάρκεια της κύησης και της λοχείας. Ακόμη, η απουσία πλήρους βιοχημικής ανταπόκρισης συσχετίστηκε με αυξημένο κίνδυνο εμφάνισης επιπλοκών σχετιζόμενων με την υπέρταση κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης καθώς και με αυξημένο κίνδυνο εμφάνισης

ενδοηπατικής χολόστασης κύησης. Η παρουσία κίρρωσης φάνηκε να αποτελεί παράγοντα κινδύνου για αποβολές αλλά δε σχετίστηκε με άλλα δυσμενή αποτελέσματα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η εγκυμοσύνη σε ασθενείς με αυτοάνοση ηπατίτιδα σχετίζεται με αυξημένο κίνδυνο εμφάνισης επιπλοκών όσον αφορά στη μητέρα αλλά και στο νεογνό. Ωστόσο, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων δε διαπιστώνεται δυσμενής έκβαση. Η απουσία πλήρους βιοχημικής απόκρισης κατά τη σύλληψη ή η έξαρση κατά τη διάρκεια του έτους προ της συλλήψεως φαίνεται να σχετίζονται με αυξημένο κίνδυνο έξαρσης της νόσου κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και της λοχείας καθώς και με κίνδυνο υπερτασικών επιπλοκών και ενδοηπατικής χολόστασης. Η παρουσία κίρρωσης σχετίστηκε μόνο με αυξημένο κίνδυνο αποβολών.

Μανδηλαρά Διονυσία
Ειδικευόμενη Εσωτερικής Παθολογίας
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΗΠΑΤΟΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ
Γ.Ο.Ν.Κ. «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ»